

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์เสียงร้องของนกกระงหังอก ตึ้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2548 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2549 โดยบันทึกเสียงในช่วงเวลา 06.00-10.00 น. และ 16.00-18.30 น. ในพื้นที่อำเภอเมือง อำเภอคดอยสะเก็ด และ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ พบ

1. **Repertoire** ของ element ทั้งสิ้น 182 แบบ จำแนกเป็น 19 กลุ่ม จาก A – S

2. โครงสร้างของเสียงร้องของนกกระงหังอก สามารถแบ่งได้ 4 แบบ คือ

- 2.1 เสียงร้องแบบสั้น เป็นเสียงร้องสั้นๆ ไม่ซับซ้อน มีทั้ง element เดียว และเสียงร้องที่มีมากกว่า 2 element ซึ่งอาจเป็น element แบบเดียวกัน หรือ มากกว่า 2 แบบขึ้นไป โดยมีหลายความหมายตามพฤติกรรมที่แสดงขณะร้อง
- 2.2 เสียงร้องที่นำ element มาประกอบเป็น phrase ซึ่งอาจเป็น element แบบเดียวกันหรือต่างแบบที่ซ้ำกันอย่างมีแบบแผน
- 2.3 เสียงร้องที่นำ element มาประกอบเป็นประโยค เป็นรูปแบบของเสียงร้องที่พบมากที่สุดในนกกระงหังอก มีความหมายเพื่อเตือนภัย ร้องเมื่อตื่นเต้น ร้องเพื่อติดต่อและร้องเพื่อขับไล่
- 2.4 เสียงเพลงไม่แท้ (subsong) เป็นเสียงร้องที่ยาว มีโครงสร้างซับซ้อน มีความหมายตามพฤติกรรมที่แสดงขณะร้อง เพื่อติดต่อ และร้องขับไล่

3. ความหมายของเสียงร้อง แบ่งตามพฤติกรรมที่นกแสดงในขณะร้อง และโครงสร้างของเสียง ได้ 2 กลุ่ม ดังนี้

- 3.1 เสียงร้องเรียก (call) เป็นเสียงสั้นๆ ง่ายๆ จบความหมายในเสียง หรือในประโยคเดียว
 - 3.1.1 เสียงร้องเตือนตัวเอง (alert call) แบ่งเป็น ขณะพัก ขณะหาอาหาร และขณะบินในระยะใกล้
 - 3.1.2 เสียงร้องเมื่อตื่นเต้น (exciting call) แบ่งเป็นระดับความตื่นเต้นเล็กน้อย และรุนแรง
 - 3.1.3 เสียงร้องเตือนภัย (alarm call)
 - 3.1.4 เสียงร้องเพื่อเชิญชวน (invitation call)

3.2 เสียงเพลงไม่แท้ (*subsong*) เป็นเสียงที่ยาว มี element ที่หลากหลาย เป็นการนำ phrase หรือประโยคมาเรื่องต่อกัน ได้แก่

3.2.1 เสียงร้องเพื่อติดต่อ และรวมฝูง (*contact call*)

3.2.2 เสียงร้องเพื่อขับไล่ (*mobbing call*)

4. การยืนยันความหมายบทเพลง (*playback*) พบว่านา กตอบสนองรุนแรงต่อเสียงร้องเพื่อขับไล่ มากกว่าแบบอื่น และระดับคะแนนในการตอบสนองของนกต่อเสียงร้องจากพื้นที่ของตน กับพื้นที่อื่นไม่แตกต่างกัน

5. การรู้จักจำเพาะในชนิด (*species recognition*) ยังไม่สามารถระบุชัดคงไปได้ว่า คือ parameter ใด ซึ่ง parameter ที่มีแนวโน้มจะเป็น *species recognition* มีดังนี้

5.1 ความถี่ของ element ในช่วงกว้าง และช่วงความถี่ของเสียง harmonic

5.2 การร้อง element แบบเดินซ้ำๆ

5.3 รูปแบบการเรียงประโยคของ element กลุ่ม B

5.4 โครงสร้างประโยค (*syntax*) ของบาง *subsong*

5.5 ความยาวของเสียงร้อง

6. สำเนียงถิ่น (*dialect*) จากการวิเคราะห์เสียงทั้งหมด พบว่าไม่มีบทเพลงแท้จริงในกระแหงหัวหงอก เนื่องจากพฤติกรรมของนกที่อยู่ด้วยกันเป็นฝูงขนาดใหญ่ กินอาหาร ได้หลากหลาย และไม่มีอาณาเขตถาวร รวมกับผลการตอบสนองต่อ playback ที่ไม่แตกต่างกันในเสียงจากพื้นที่ของตนกับเสียงจากพื้นที่อื่น ทำให้สามารถสรุปได้ว่าไม่มีสำเนียงถิ่นในกระแหงหัวหงอก

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการยืนยันความหมายของบทเพลงด้วยการเปิด playback ดังตาราง 1 นั้นระดับการตอบสนองของนักในแต่ละเสียงมีความน่าสนใจมาก แต่เนื่องจากผู้วิจัยมีระยะเวลาในการศึกษาที่จำกัด ดังนั้นถ้าจะให้ได้ผลการทดลองที่น่าเชื่อถือมากขึ้น แนะนำให้เพิ่มจำนวนครั้งของการเปิดเสียงร้องแต่ละแบบ
2. จากการที่ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลความจำเพาะในเสียงร้องของนักกระหงหัวหงอก ที่อาจมีความเป็นไปได้ทั้ง 5 ข้อนี้ ถ้าผู้ใดสนใจทดลองต่อไป แนะนำให้นำข้อมูลเสียงในแต่ละข้อมาเปิด playback โดยเปรียบเทียบข้อมูลเสียงแบบเดิม และดัดแปลงใหม่ให้มีความแตกต่างกันออกไป แล้วสังเกตระดับการตอบสนองของนักเพื่อยืนยันผล เช่น ถ้าพิจารณาเรื่องความถี่ ให้นำช่วงความถี่เดิม และช่วงความถี่ที่ดัดแปลงให้แตกต่างไปหลายๆ ช่วงมาเปิด playback เพื่อเปรียบเทียบระดับการตอบสนอง ถ้าการตอบสนองไม่ต่างกันก็อาจจะไม่ใช่ความถี่ที่เป็นตัวกำหนดความจำเพาะในเสียงร้องของนักกระหงหัวหงอก ก็ทดลองต่อไปในข้ออื่นๆ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright[©] by Chiang Mai University
 All rights reserved